

[Aksel Larsen.]

er det rigtige, men man skal tænke på erfaringen med betonglaciset, som var en forkert disposition.

Og så er det et spørgsmål, om man ikke burde bygge de lange dækmoler alligevel. Forholdet er jo det, at der sker en kolossal sandvandring ind i Limfjorden, fordi tangerne er bøjet tilbage, så der ligesom er en bred tragt, og det kan jo være, at de lange dækmoler, hvis de går meget langt ud, kan stoppe en væsentlig del af denne sandforandring. Det mener jeg bør undersøges, så meget mere som det jo i grunden er trist, hvad der står i slutningen af bemærkningerne:

„Ved den foreslåede opgivelse af Thyborønprojektet må accepteres en fortsat tilbagerykning af kysten ved Thyborøn således, at omkring halvdelen af Thyborøn Kirkeby må opgives inden for et tidsrum af 30-50 år, eventuelt noget før.“

Det er altså det perspektiv, teknikerne nu regner med, og det gør ministeren også. Han siger i sin fremsættelsestale:

„På baggrund af undersøgelsesresultaterne har udvalgets teknikere under visse nærmere angivne forudsætninger draget den konklusion, at det af rent tekniske grunde ikke skulle være nødvendigt at lukke kanalen nu, og at det heller ikke skulle blive nødvendigt at lukke inden for de kommende 30-50 år.“

Hvis det ligger sådan, at det alligevel inden for en overskuelig tid bliver nødvendigt at lukke kanalen, så er det vist ikke for tidligt at begynde at tage stilling til, hvorledes det skal gøres, hvad man skal gøre ved fiskerne, ved havneforholdene osv., og dette kan jo også belyses. Men jeg tillader mig, skønt jeg ikke er tekniker, at sige, at det kan jo være, billedet forandres, hvis man alligevel byggede de to lange dækmoler, og selv om dette skal overvejes, kan man udmærket vedtage lovforslaget, som ophæver loven af 1946. Men man kunne så blive nødt til at træffe beslutning om bygning af disse moler, hvis det ansås for rimeligt at gøre dette. Jeg ønsker i hvert fald sådanne spørgsmål undersøgt i et udvalg, og dermed takker jeg for den tålmodighed, hvormed man har påhørt mig.

Hanne Reintoft: Som jeg sagde ved indledningen af debatten i dag, fører regeringen en egnsudviklingspolitik, der lader meget tilbage at ønske. I dette lovforslag vil man nu for at spare ca. 200 mill. kr. passivt se til, at Vesterhavet faktisk, som hr. Aksel Larsen netop nævnte, fjerner halvdelen af Thyborøn Kirkeby inden for et beregnet tidspunkt af 30-50 år, måske noget før. Man vil altså koldt og kynisk se på, at havet tager endnu et stykke af den danske jord. Det er jo ikke alene Thyborøn Kirkeby og det omliggende landbrug, der lades i stikken på denne måde, men i hele sin opgivende politik over for dette problem har man også opgivet udbygningen af kammerslusen i Hvide Sande, der var forudsætningen for en lastskibstrafik på Ringkøbing havn.

Nu er det jo sådan, at loven om egnsudvikling tager sigte på at fremme den erhvervsmæssige udvikling i egne af landet, hvor dette må antages at være af væsentlig betydning — det fremgår af selve loven — for befolkningens adgang til at opnå andel i samfundets almindelige økonomiske, sociale og kulturelle fremgang. Og hvis man skal efterleve og praktisere egnsudviklingstankerne, så er det ikke nok at lade enkelte fabrikanter få økonomisk støtte, man må også i de konkrete tilfælde støtte befolkningen, og det kunne man gøre her ved at sikre den jævne befolkning i disse områder, der i mange, mange år har slidt i det og været hårdt udsat for de vanskeligheder, naturen giver. Det gælder ikke alene beboerne i Thyborøn og Harboør, det gælder også i meget høj grad landbefolkningen på egnen, der — og det må ministeren vide, selv om det er en trafikminister — har haft meget store vanskeligheder med at holde jorden kultiveret deroppe.

Vi vil derfor anbefale, at Thyborøn kanal snarest muligt lukkes med dæmninger og sluser, så tilbagerykningen af kysten standses effektivt. I stedet for at fremme Thyborønhavnens udvikling skulle vi hellere sikre kyststrækningen mod vest. Hanstholm havn blev jo netop bygget, for at man uden alt for store ulemper for fiskeriet kunne lukke Thyborønkanalen. Der findes altså en aflastningshavn for Thyborøn, og derfor må opgaven være så hurtigt som muligt og så effektivt som muligt at sikre Limfjordstan-